

DI 19/03 Dinsdagavondfilm Skunk (Koen Mortier) 3 *** UGC Antwerpen

In het intense

�Skunk� zet Koen Mortier een levende hel op oer-Vlaamse aarde neer

In *Skunk* zet regisseur Koen Mortier een levende hel op oer-Vlaamse aarde neer. De verwaarloosde Liam belandt in een instelling, al blijft zijn verleden doorwerken. De intense film grijpt je aandacht, maar gaat ook onnodig schreeuwen.

Johan Faes, 13/03/2024 in De Standaard

Van Koen Mortier en met Thibaud Doods, Natali Broods, Dirk Roofthoof

Duur: 105 min.

�Ik kijk graag naar Belgische films. Die opgekropte emoties, de rauwheid � De wil om verhalen te vertellen die confronterend zijn en die we als publiek nog willen zien ook. We worden ontroerd door hardheid.� Wat Thibaud Doods enkele weken geleden zei in *DS Weekblad*, gaat dubbel en dik op voor *Skunk*, de nieuwe film van Koen Mortier waarin hij de hoofdrol speelt. En hoe. De scène waarin hij als Liam tussen snot en tranen stottert of er nog wel te leven valt, snijdt als een blikopener door het meest gestaalde harnas. De jongen wordt opgevangen weg van huis, maar hij twijfelt of hij ooit echt kan ontsnappen aan zijn ouders, aan wat ze hem hebben aangedaan. En dat is wel wat.

Van vorige films weten we dat regisseur Koen Mortier zonder handschoenen de rafelranden aftast, in de grauwe Vlaamse klei van *Ex-drummer* (2007) of een broeierig neondistrict in Senegal (*Engel*, 2018). In *Skunk* snijdt hij nog dieper in het wild vlees van een marginaliteit die je eerder associeert met de onderkant van een township. Liam wordt de kelder in gestampt waar hij hoort hoe zijn moeder zich laat bestijgen door een zoveelste passant, nog opgehitst door zijn vader. Beide ouders worden met dierlijke overgave vertolkt door Colin H van Eeckhout (bekend van de band Amenra) en Sarah Vandeursen. In de instelling waar Liam belandt, mag het iets minder expliciet, wat de onderhuidse intensiteit alleen maar meer doet kolken. Als in een documentaire, maar dan met betere

fotografie (Nicolas Karakatsanis tekent voor de cinematografie) word je tussen de wegwerpjongeren

gedropt. **Onvervalste scènes, rauwe dynamieken, niks lijkt gespeeld.**

Agressie en pijn kent Liam, die verwacht hij. Het zijn de prille wenken van vriendschap en genegenheid die hem helemaal doen uiteenvallen. De opvoeders � Natali Broods (Pauline), Boris Van Severen (David) en Dirk Roofthoof (Jos) � proberen hem ieder op hun manier aan te halen. Maar is Liam wel in staat om zich geborgen te voelen?

De film vertrekt grotendeels vanuit het boek dat Geert Taghon schreef na jaren ervaring als

jeugdpsycholoog, maar Mortier geeft Liam meer *agency* om gaandeweg zijn eigen keuzes te maken. Nefaste keuzes, ondanks de hulp die hij krijgt. Maken die goede intenties dan helemaal geen verschil? Helpt hulpverlening wel? *Skunk* drukt je hardhandig met de neus in een meshoop die meestal buiten beeld blijft. Een goeie zaak, van wegstijgen wordt niemand beter. Maar met zijn **realisme, fotografie en acteerwerk** had de film al je volle aandacht. Daarvoor hoefde hij niet te gaan roepen. Want waar wraakzucht en sadisme overblijven als leidmotief, gaat een relevante provocatie overstuurd klinken. Met harder slaan, raak je niet per se meer.

Bijdrage: op vertoon van je geldige Oeverlidkaart koop je van de verantwoordelijke een filmticketje dat � 8 kost i.p.v. het **standaarttarief** van � 13,40.

Na de film gaan we samen nog iets drinken in de buurt.

Afspraakuur: 19u15

Afspraakplaats: UGC, Van Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts van de kassa's!

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC). Slechts � 3 voor 3 uren!)! Valideer je parkingticket op de verdieping.

Aanvangsuur: 19u30

Info: Luc F - 0484 98 38 37

of: Ben VdP - 0470 90 24 73